

Sindikata Glosa je na predvečer kulturnega praznika na Prešernovem trgu v Ljubljani organiziral svoj tradicionalni sindikalno-kulturniški dogodek. Predsednik sindikata Mitja Šuštar je zbrane opozoril na negotovo usodo Zgodovinskega arhiva Ljubljana.

Bili smo na Prešercu pri Prešernu

»Vrsto let se člani Glose, sindikata kulture in narave, na predvečer kulturnega praznika obračamo na slovensko državo in politiko, a se naši pozivi in zahteve vsakič izgubijo v februarški megli. Zato tokrat pozivamo natančno določen organ in natančno določeno osebo, za katero menimo, da je prva med pristojnimi in tudi prva med odgovornimi za to, da se nič zahtevanega ne uresniči.« je na začetku, prebirajoč odprto pismo sindikata, ki je nastalo ob kulturnem prazniku, dejal sindikalist.

Slovenska kultura ne sme biti prostor, kjer se politično mešetari, kjer se brezstransko demonstrira strankarska pokorščina, kjer se kaže ves mavrični krog neprimernega odnosa do sodelavcev in kulturnih institucij, samozaposlenih in drugih prekarnih delavcev v kulturi, ki bi morali v osebi ministra Republike Slovenije za kulturo najti kompetentnega sogovornika, smo lahko slišali.

Najbolj sta se »luknjičavost kulturne strategije in ministрова brezbriznost« v zadnjem letu izkazali na področju slovenske arhivistike. »Slovenska javna arhivska služba je že od nekdaj malo poznana, odrinjena na rob in tudi najmanj financirana med vsemi kulturnimi panogami. Delo slovenskih javnih arhivov že dolgo ne dosega standardov, ki bi bili primerni za delo z arhivskim gradivom. Arhivskim gradivom, ki je priznано za kulturni spomenik, a ga - brez lažnega poveličevanja - lahko štejemo tudi za genom slovenskega naroda in slovenske države,« je bil neposreden Šuštar. »Toda, namesto ponosa in skrbi za ravnanje z genomom naroda imata slovenska politika in kulturno ministrstvo služ(be)no

Foto M. K. in M. M.

razmerje s kapitalističnim modelom vitke države in skrajno mačehovski odnos do arhivov. Rezultati se v najbolj absurdni in groteskni obliki kažejo v usodi Zgodovinskega arhiva Ljubljana. Čez nekaj mesecev grozi najstarejšemu slovenskemu arhivu izguba strehe nad glavo. Mestne oblasti, ki so ga pred 122 leti ustanovile, se mu sedaj odrekajo zaradi potreb po prostorih, ki jih bodo lahko oddale najboljšemu ponudniku. Vendar ministrstvo za kulturo nima pripravljene nikakršne strategije, čeprav mu je problematika zgodovinskega arhiva, kateremu že dolgo zmanjkuje prostora in časa, poznana že skoraj poldrugo desetletje,« je bil jasen sindikalist.

Minister za kulturo v odhajanju **Zoran Po-**

znič je Zgodovinskemu arhivu Ljubljana (pogovor s predsednico tamkajšnje sindikalne podružnice **Natašo Budna Kodrič** je bil objavljen v prejšnji številki Delavske enotnosti, op. a.) sicer obljubil gradnjo novega poslopja, ki naj bi bila prva namenska arhivska stavba v Sloveniji. »Že zato bi morala biti zaveza slavnostno oznanjena, zapisana in zapečaten v listini, a je bila dana bolj kot ne pod prisilo, v brezizhodni politični situaciji. Toda čeprav je bila morda spočeta s figo v žepu, bomo bdeli nad bodočim ministrom ali ministrico za kulturo, da takoj in brez izgovorov poskrbi za rojstvo in uspešno življenje arhivske zgradbe,« obljublja v sindikatu.

»In ne le to, od njega ali nje bomo zahtevali tudi spoštljiv, enakopraven in profesionalen odnos do kulturnih institucij in kulturnikov, upoštevanje strokovnih standardov pri kadrovanju na vodilne položaje v kulturnih ustanovah, višji proračun za kulturo, kar je tudi sicer prvenstvena dolžnost ministra oziroma ministrice! In terjali bomo tudi uresničitev vseh tistih projektov, ki bi morali biti izvedeni že zdavnaj, a še vedno niso, čeravno bi imeli velik dejanski in simbolični pomen za slovensko kulturo in državo,« je na koncu še napovedal Šuštar.

G. I.

*Dogodek je seveda imel tudi bolj umetniški del. Zaigral in zapel je **Jakob Kobal**, »eden glasbeno najbolj zrelih mladincev na slovenski glasbeni sceni«, kot smo lahko slišali, ki je nase pred časom opozoril z odmevnim singlom *Cloudless Skies*. Dramska igralka in članica umetniškega ansambla Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica **Medea Novak** (oba sta tudi člana Sindikata Glosa) pa nam je s svojo interpretacijo približala košček Prešernove poezije.*

*Druženje pod spomenikom velikemu pesniku je prijetno popestrila tudi tretješolka **Klara** iz bližnje Osnovne šole Majde Vrhovnik, ki je prišla na koncu mimo s skupino sošolk in sošolcev ter učiteljic, suvereno stopila k mikrofonu in brez napake odrecitirala celotnega Povodnega moža! Za umetniški - in nadejamo se, da tudi za sindikalni - podmladek se torej ni treba bati.*